

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 283.

Anden Session.

75de Møde.

Lørdagen den 25de Januar.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): Her er alt-
saa ogsaa Tale om bestaaende Troes-
samfund, men her er sagt, at Forældre, der
høre til et bestaaende Troessamfund, kun
kunne lade deres Børn indlemme enten i Fol-
kekirken eller i et anerkjendt Troessam-
fund; det er vel udtrykt paa den Maade, at
de kunne lade deres Børn indlemmes i hvil-
ketsomhelst af de i Landet anerkjendte Troes-
samfund eller i Folketirken, men der er dog
ikke med eet Ord Tale om, at de skulde kunne
lade deres Børn indlemme i deres eget
Troessamfund, og, medens man saaledes paa
den ene Side giver de bestaaende Troessam-
fund en saa stor og betydningsfuld Ret med
Hensyn til Ægteffabets Stiftelse, indskrænker
man dem paa den anden Side med Hensyn til
deres Børns religiøse Opdragelse i den Grad,
at, naar disse Ord opfattes paa den Maade,
jeg troer, de bør opfattes, siger jeg, at Med-
lemmerne af disse bestaaende Troessamfund be-
røves Ret til at opdrage deres Børn i deres
eget Samfunds Lære. Dette er en Modsigelse,
jeg heller ikke kan billige. Mærkeligt er det
ogsaa, at efter Forslaget er der, forsaavidt
disse Troessamfund selv anerkjende et borger-
ligt Ægteffab; ikke nægtet dem den fulde Ud-
gang til at indgaae saadant; det er aldeles
overladt til deres eget Forgydtefindende, hvor-
vidt de ville bruge det borgerlige Ægteffab
eller ikke.

Alle disse Bemærkninger gjælde aldeles ikke
det Forslag, den ærede Forslagsstiller egentlig
har villet stille, gjælde ikke Forslaget, forklar-
ret paa den Maade, den ærede Forslagsstiller
har forklaret det; i den Henseende staae vi

tværtimod hinanden meget nær; men de gjælde
Forslaget, saaledes som jeg troer, det virkelig
vil blive forstaaet, saaledes som det vilde
blive gjort gjældende, dersom det blev til Lov.
— Jeg gaar nu over til den ærede Forslags-
stillers Forslag med Hensyn til de Personer,
der høre til forskellige Troessamfund, hvor
han ret interessant har opstillet Troeløvelsen
som et Supplement, har stillet den istedetfor
det borgerlige Ægteffab. Jeg skal tillade mig
ogsaa hertil at gjøre et Par Bemærkninger.
For det Første staaer der i § 4, at Personer,
som høre til forskellige Troessamfund, kunne
lade sig ægtevie saavel af Brudgommens som
af Brudens Præst, eller, forsaavidt ingen af
disse ere at formaae dertil, af en hvilkensom-
helst Præst, der er at formaae dertil. Her
bliver der givet den Geistlige Myndighed til
at sige Nei til Vielsen; det overlades til hans
Vilkaarlighed, hvorvidt han vil forrette den
eller ikke; her bliver altsaa givet en Lov for
Folketirken, en Bestemmelse for Folketirkens
Lærere; der gives dem, naar de ikke ville vie
saadanne Personer, Frihed til at kunne sige
Nei; men jeg troer ikke, at man kan give de en-
felte Geistlige en saadan Myndighed med Hen-
syn til de Embedsforretninger, hvor de frem-
træde som Kirkens Tjenere (Grundtvig:
Jeg mener: Jo!); jeg troer, at i den Hen-
seende har Kirken at bestemme enten det One
eller det Andet; jeg troer, at den, der forret-
ter Vielsen, er Kirkens Tjener, og at han i
denne Henseende maa rette sig efter Kirkens
Regler, og ligesaa betænkeligt, jeg finder det
at være saaledes leilighedsvis at give en Lov
for Folketirken, ligesaa betænkelig finder jeg
ogsaa selve Bestemmelsen. Den ærede Forslags-
stiller har, som jeg har bemærket, i Troeløvel-
sen søgt et Supplement, idet han har stillet
denne ind istedetfor det borgerlige Ægteffab;